

Є. М. Катасонов

Лотикове

ЛОТИКОВЕ (до 1912 – Іванівський Рудник, до 1919 – Густав, від 2016 – Іванівське) – селище міського типу Слов'яносербського району [Луганської області](#). Знаходиться за 50 км від обл. центру, за 25 км від райцентру та за 2 км від залізнич. ст. Слов'яносербськ на лінії Дебальцеве–Родакове. Пл. 10,94 км². За переписом 2001, насел. становило 3419 осіб (складає 85,8 % до 1989), переважно росіяни та українці. Виникнення на тер. Іванів. (Лотиків.) селищ. ради поселень відносять до кін. 19 ст. і пов'язане з початком розробок запасів кам'яного вугілля. Спочатку вони мали вигляд казарм, у яких проживали наймані робітники й адм.-нагляд. персонал. Наприкінці 19 – на поч. 20 ст. працювали вугіл. копальні «Марія-Сергіївський», «Йосип», «Густав», «Олександра», побл. яких розташовувалися однойм. с-ща. До 1912 усі копальні входили до складу Іванів. рудника та належали Петров. (від 1921 – Єнакіїв.; нині [Донец. обл.](#)) металург. заводу. Відтоді видобуток вугілля концентрується на копальні «Густав» (від 1919 – шахта ім. В. Лотикова; 1978 закрита). Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. До 1923 – у складі Слов'яносерб. пов.; до 1920 – Катеринослав., 1920–25 – Донец. губ.; 1923–30 – Луган. округи; 1932–38 – Сталін. (нині Донец.), від 1938 – Ворошиловгр. (нині Луган.) обл. Жит. зазнали сталін. репресій. Від 1938 – смт. Від липня 1942 до вересня 1943 – під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни воювали бл. 300 жит., з них 76 загинули. Наприкінці 1970-х рр. на пром. майданчику ліквід. шахти ім. В. Лотикова уведено в експлуатацію цех № 33 Дружків. маш.-буд. заводу (нині [Донец. обл.](#)) з випуску секц. поїздів для вугіл. шахт. 1994 його реорганізували в Лотиків. ремонтно-мех. завод, 2008 – у цех № 1 Перевал. ремонтно-мех. заводу держ. підприємства «Луганськвугілля». Остан. часом там виготовляли арочні кріплення для підзем. виробок, метал. конструкції для будівництва та реконструкції шахт. 1979 проживало 4400, 2011 – 3274 особи. Протягом весни–осені 2014 смт опинилося під контролем бойовиків т. зв. Луган. нар. республіки. Наприкінці 2013 тут функціонували заг.-осв. школа, дитсадок, б-ка, обл. психоневрол. інтернат (1980–2009 – обл. Будинок дитини). Побл. смт – пам'ятки природи місц. значення Лотиківська діброва (комплексна, 6,5 га, створ. 2009) та Слов'яносербськ (геол., 4 га, створ. 1969; оголення пісків і граніт. пісковиків Марфин. терас. рівня). Встановлено пам'ятник рад. воїнам-визволителям, які загинули під час 2-ї світової війни. Серед видат. уродженців – Герой Радянського Союзу [І. Корнієнко](#). У довоєнні роки на шахті ім. В. Лотикова працював Герой Радянського Союзу *М. Обедняк*.

Фотоілюстрації

Покликання на статтю:

Лотикове / Є. М. Катасонов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56519>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).